

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Pelagia Pœnit. 8. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

officio vel pro favore & gratia magnatum, & Deum
in throno gratiæ expectantem te quotidie tam raro
visitas? quia domus mea deserta est, & vos festinasti unum
quisque in domum suam, propter hoc super vos prohibiti sunt
caeli ne darent rorem, & terra prohibita est ne daret germen.
Aggæi I. Cap. v. 10.

3. Convaluit, qui S. Ositham in vota vocavit, sed
voti exsolvendi oblitus vindicem morbum secundum
sensit. Vide ne promissum tuum irritum facias, neque
dei tua vota dirumpas. Habebis profecto accusatores prave-
ricationis tue. S. Laurent. Iustinianus.

S. PELAGIA Poenit.

8. Octob.

*Fidelis sermo: nam si commortui
sumus, & convivemus.* Paul. 2.
ad Tim. C. 2.

Vixit Pelagia Alexandria sub Theodosii
minoris tempora, ob formæ venustatem
corporisque cultum non jam Veneris serva,
sed ipsa Venus habita, pudor urbis & castitatis
ipsissima perniciēs. Quis credat? quæ oculis
captivam, post se urbem trahebat, in hanc
obtutum defixisse D. Nonno Antistiti etiam
profuit. Quid enim? (exclamabat post visum
hoc elegantiae idolum ille) quo demum stu-
dio

dio, quo sive temporis, sive sumptuum dis-
 pendio hæc faciem comit pingitque? & hoc
 cur? quò nempe oculis amantium arrideat,
 cælo lacrymante Animæ interim meæ, quam
 ausim dicere, Deus deperit, quis splendor?
 nempe ad hanc infamiam collata, Æthiopissa
 es Anima. Ite & sordes meas eheu! lacrymæ
 lavate. Hæc Nonnus. At pelagia, spectante &
 mirante urbe, ad pedes ejus descendit, & vitæ
 licentiam sancto fletu gemituque teste ejurat.
 Mox jejuniis & vigiliis corpus defluere, vul-
 tum non jam Gratia, sed pallor, squalor,
 maciesque insidere, nihil jam in tota fronte
 tubere, præter præteritorum memoriam.
 Nempe obstrepere hic Veneris Puer desertum
 se fide non bona queri: formam se, opes, a-
 mores, dedisse, ipsam probra, contemptum,
 odiumque ingratis reponere Sed virum sci-
 licet invenit. Nam sparso omni in egenos auro,
 laqueos amantium, capillos rescidit, fæmi-
 nam cum veste exiit, Pelagium se dixit, vitæ
 que reliquum Hierosolymis inter summas vi-
 tæ asperitates egit, in illo monte, qui ab oli-
 vetis nomen habet, ab ipso Christo dudum
 edocta, ad cælum illuc ascendi.

Ex Surio.

Q 2

MEDI-

M E D I T A T I O.

De Mortificatione.

1. **D**Ebes non ex consilio tantum, sed etiam ex præcepto, à te remove quidquid allicit ad mortale peccatum. Nisi declines periculum, peribis in eo. *Si oculus tuus dexter, inquit Christus, scandalizat te, erue eum, & projice abs te.* Hoc est contemne, fuge, quod tibi carissimum est, si peccandi præbeat occasionem: an id agis?

2. Quantum potes, abstine licitis voluptatibus: quò magis terrenis gaudiis carebis, eò cœlestibus afflues magis: qui licitis abstinet, non patrat illicita. Momentanea tribulatione longum purgatorii tempus minuitur. Quid tantum me amo, ut nihil pati velim imposterum ero persecutor & martyr, Sacerdos & victima ero. *Persecutoris partes exequamur, & martirum.* Bonavent.

3. Quanquam hoc unum haberet mortificatio, ut similem me efficeret Iesu patienti, nunquid eam amplecti deberem? O! utilis mortificatio, quæ refricat, memoriam passionis Christi: *Anime mi? ubi est amor tuus in Iesum? si verè Iesum amas, esto Iesu similis: si compateris, & conregnabis. Si verò crucem, & humilitatem fugis, frustra speras gaudium & gloriam paradisi. Ah! Domine, qui tantum me amasti, Non possum esse sine vulnere, quando te video vulneratum.* Bonavent.

S. DIO.